

Gerechtshof Den Haag, 9 mei 2023
Nr. ECLI:NL:GHDHA:2023:828

De adviseur moet zich actief opstellen om onderverzekering te voorkomen

Het voorkomen van onderverzekering is een van de belangrijkste taken die een adviseur ten behoeve van zijn klant moet verrichten. De adviseur moet ervoor zorgen dat de verzekerde som op de polis van zijn klant aansluit bij de risico's die deze klant wenst te verzekeren. De adviseur moet dus de facto voorkomen dat de klant wordt geconfronteerd met een beroep op onderverzekering door de verzekeraar. De adviseur zal dit moeten bewerkstelligen door in de eerste plaats het verzekerde bedrag juist vast te stellen. Vervolgens zal hij nadien periodiek moeten toetsen of het verzekerde bedrag nog wel toereikend is. De adviseur zal zich daarbij actief moeten opstellen om de juiste informatie boven water te krijgen. Het kan daarbij nodig zijn om periodiek een taxatie te laten verrichten, althans dit aan de klant te adviseren. Zo nodig zal de adviseur aan zijn klant moeten benadrukken dat de verzekerde som aanpassing behoeft. En welke gevolgen het heeft als de klant een situatie van onderverzekering laat ontstaan dan wel voortbestaan. In deze zaak, die in hoger beroep was voorgelegd aan het hof te Den Haag, staat de vraag centraal of de adviseur verantwoordelijk gehouden kan worden voor de onderverzekering van zijn klant. De casus was als volgt.

X is een beheermaatschappij. De bestuurder van X is een horlogeverzamelaar en via X eigenaar van enkele tientallen kostbare horloges. In juli 2019 is X in zijn huis overvallen. De overvallers maakten 46 horloges buit. Die horloges waren tegen diefstal verzekerd. Uit de polis van deze verzekering volgt dat de schade aan de horloges wordt vergoed op basis van marktwaarde. Deze waarde wordt door middel van een op het polisblad genoemd taxatierapport uit 2011 bepaald. De verzekeraar heeft de schade aan de horloges conform dit taxatierapport vastgesteld en aan X uitgekeerd. X is het met de hoogte van dit bedrag niet eens, omdat de huidige waarde van de horloges (veel) hoger ligt dan de waarde die in het taxatierapport vermeld is. X maakt AON, die heeft bemiddeld bij het totstandkomen van deze verzekering, een verwijt van deze onderverzekering. X vordert van AON aanvullend nog een bedrag ad ruim 500.000 euro. In eerste aanleg geeft de rechter X gelijk. AON wordt veroordeeld om aan X nog een bedrag te betalen van ruim 32.000 euro. Omdat zowel X als AON zich niet met dit oordeel van de rechter kunnen verenigen, zijn beide partijen in hoger beroep gegaan.

Volgens het hof dient een redelijk handelend en redelijk bekwaam tussenpersoon zijn klanten te informeren over het belang van een juiste verzekerde som. Getoetst hieraan had het volgens het hof op de weg van AON gelegen om te waarschuwen voor het risico van onderverzekering. AON had X er periodiek op moeten wijzen dat (her)taxatie van de horloges van belang was. AON heeft dat echter nagelaten en zich verweert met de stelling dat zij dacht dat X zelf 'zich over de waardering van de kostbaarheden ontfermde'. Het hof verwijt AON dat zij zich passief heeft opgesteld. Het hof komt daarmee net als de rechtbank tot het oordeel dat AON als assurantietussenpersoon tekortgeschoten is in haar zorgplicht jegens X. Maar het hof stelt ook vast dat X zelf boter op het hoofd heeft. X is verzamelaar van exclusieve horloges. X mag daarom bekend verondersteld worden met de waardeontwikkeling van de horloges sinds het laatste taxatierapport uit 2011. Hij had zich er dus bewust van moeten zijn dat de marktwaarde van de horloges kon fluctueren en dat het verzekerde bedrag van de horloges dientengevolge daarop aangepast diende te worden. Het hof oordeelt dan ook

dat de vergoedingsplicht van AON op grond van artikel 6:101 BW met 50 procent verminderd moet worden. Tot slot begroot het hof de schade van X. Het hof doet dit door de situatie te vergelijken waarin X daadwerkelijk verkeert (de uitkering die hij ontvangt na de diefstal) met de hypothetische situatie waarin X zou verkeren als AON zijn zorgplicht niet zou hebben geschonden. Het hof gaat er daarbij vanuit dat er een recentere taxatie zou hebben plaatsgevonden met een hogere marktwaarde van de horloges. Er zou echter ook een hogere premie in rekening zijn gebracht waarmee eveneens rekening gehouden moet worden. Omdat de advocaat van X geen grieven heeft gericht tegen het oordeel van de rechtbank over de (hoogte van de) schade, is het hof genoodzaakt de schade schattenderwijs vast te stellen. Het hof komt dan tot de slotsom dat de schade ruim 64.000 euro bedraagt, hetgeen neerkomt op uitkering van ruim 32.000 euro na toepassing van de 50 procent eigen schuld van X.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.